

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.444/2017/4.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: Szabó, Kocsis és Társa Ügyvédi Iroda
 . Kocsis Gábor ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Nemzetgazdasági Miniszter
(1051 Budapest, József nádor tér 2-4.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos, főosztályvezető-helyettes

A per tárgya: adótanácsadói hatósági ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: övárosi Közigazgatási és
 Munkaügyi Bíróság
 23.K.32.204/2016/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.32.204/2016/8. számú ítéletét ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes adótanácsadói tevékenységet végez, szerepel az alperes által vezetett adótanácsadói nyilvántartásban. Az adótanácsadói, az adószakértői és az okleveles adószakértői tevékenység végzésére jogosító engedélyek kiadásának és visszavonásának feltételeiről, továbbá a kapcsolódó nyilvántartás vezetésének és a nyilvántartásban szereplők továbbképzésének szabályairól szóló 26/2008. (VIII.30.) PM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 10.§ (1)-(3) bekezdései alapján a nyilvántartásban szereplő természetes személy szakmai továbbképzésen köteles részt venni azon a szakterületen, amely tevékenységet folytatók nyilvántartásában szerepel. A továbbképzési időszak tartama 5 év, az első továbbképzési időszak az engedély kiállítási napjával, a továbbképzési időszakok pedig az előző továbbképzési időszak utolsó napját követő nappal kezdődnek. A továbbképzésre kötelezettnek egy továbbképzési időszak alatt összesen 100 kreditpontot kell teljesítenie oly módon, hogy az adott továbbképzési időszakban legalább 3 naptári évben részt kell vennie valamely továbbképzésen. A felperes esetében a továbbképzési időszak 2011. február 24. napjától 2016. február 24. napjáig tartott. A 100 kreditpont teljesítésének igazolására a továbbképzési időszak végét követő 30 nap állt rendelkezésre, azaz a felperes ezt 2016. március 25. napjáig tehette meg. A felperes a továbbképzés teljesítésére szóló nyilatkozatát és annak mellékleteit, a kreditpontokat tartalmazó igazolásokat 2016. február 24. napjáig érkezetten nyújtotta be a Magyar Államkincstár Budapest és Pest Megyei Igazgatóságához.
- [2] Az alperes 2016. április 21. napján kelt NGM/5193-10/2016. számú határozatával a felperes adótanácsadói tevékenység végzésére jogosító engedélyét visszavonta és a felperest az adótanácsadói nyilvántartásból törölte. A határozat indokolása szerint a felperes a szükséges 100 kreditpontból csak 93-at teljesített, így továbbképzési kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes hangsúlyozta, hogy a továbbképzés teljesítése független attól, hogy hány példányban állítja ki a továbbképző az igazolást, az csak egyszer jogosít kreditpontra. Ennek megfelelően a 2015. szeptember 23-án kelt NGM/38-1057/2014. számú képzés teljesítéséről szóló igazolást csak egyszer vette figyelembe. Az alperes hivatkozott a Rendelet 8.§ (1) bekezdés b) pontjára, illetve 9.§-ában foglalt rendelkezésre is, mely szerint akinek a tevékenység végzésére jogosító engedélyét a továbbképzési kötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt vonták vissza, az engedély visszavonását követően újbóli felvételét kérheti a nyilvántartásba, feltéve, hogy teljesítette a visszavonást megelőző továbbképzési időszak minden megkezdett évre vonatkozó, a Rendelet 10.§-a szerinti továbbképzési kötelezettség arányos részét.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, állítva,

hogy az alperes egy továbbképzést igazoló dokumentumot nem vett figyelembe és ezért a kreditpontokat tévesen határozta meg.

- [4] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes helytállóan hivatkozott a Rendelet 6. és 10.§-ára. A bíróság a rendelkezésre álló közigazgatási iratok alapján - alperessel egyezően - megállapította, hogy a felperes a 112.212/4. sorszámú „Nemzetközi ügyletek áfája és számlázása 2015. (elmélet + gyakorlat)” képzésre vonatkozó igazolást duplán csatolta be, és ugyanazon képzésre vonatkozóan más-más kreditpontoszám, 7, illetve 8 kreditpont került feltüntetésre. Az igazolást kibocsátó továbbképző szervezet a **V.** Kft. volt. Egyetértett azzal, hogy az alperes csak az egyik igazolást és az ahhoz tartozó 7 kreditpont értéket vette figyelembe. A bíróság a hiányzó dokumentum kapcsán ugyanakkor rámutatott arra, hogy az alperes elismerte, miszerint a postai úton kézhez vett teljes iratanyagot az iktató egybefűzi és egy érkező számmal ellátva továbbítja az adott szervezeti egységhez, ahol csak ezt követően kerül egyenkénti iktatásra sor. Így kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a felperes ténylegesen hány igazolást küldött meg az alpereshez. A bíróság hangsúlyozta, hogy a keresethez csatolt igazolások szerint a felperes a tárgyi továbbképzési időszakban összesen 101 kreditpontot szerzett, a továbbképzési feltételeknek ezért a képzési időben eleget tett. A bíróság utalt a kialakult ítélkezési gyakorlatra, mely szerint az a tény is a határozathozatalakor fennálló ténynek minősül, amelyről a hatóság korábban nem szerzett tudomást, csak a perben került tisztázásra. A felperes pedig a perben bizonyította, hogy 101 kreditpontot teljesített, ezzel szemben az pedig az alperes terhére esik, hogy ügyvitelének hiányossága miatt nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, a felperes milyen számú mellékletet bocsátott az alperes rendelkezésére. Így nem bizonyítható, hogy a felperes hiányosan vagy teljes körűen nyújtotta be a szükséges igazolásokat. A bíróság utalt a KGD.2010.189. számú eseti döntésére is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel a bíróság megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 103.§ (3) bekezdését és 164.§

(1) bekezdését. Hangsúlyozta, hogy a bíróság a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok mellőzésével hozta meg határozatát, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes teljesítését az alperesi oldalnak kell igazolnia. Az alperes sérelmezte, hogy a felperes a bírósági eljárás során egyetlen egyszer sem kísérelte meg igazolni azt, hogy valamennyi szükséges iratot benyújtotta, ennek hiányát maga az ítélet indokolása is rögzíti. Kiemelte, hogy a Rendeletben meghatározott szabály szerint a továbbképzés elvégzésére vonatkozó bizonyítékokat a továbbképzésre kötelezettnek a továbbképzési időszak végét követő 30 napon belül csatolnia kell. Mindez súlytalanná válik a bíróság jogértelmezése tükrében. Az alperes hangsúlyozta, hogy a továbbképzésre kötelezett adótanácsadóknak kettős kötelezettségük van, egyrészt a továbbképzés határidőben történő elvégzése, másrészt az erről szóló igazolások határidőben történő csatolása. Amennyiben az egyik feltétel nem teljesül, az alperes köteles az adótanácsadót a nyilvántartásból törölni. Az alperes kifogásolta, hogy a Pp. 330.§ (2) bekezdését megsértve a bíróság - bár marasztaló ítéletet hozott - azonban nem állapított meg jogszabálysértést, arra nem is utalt. Hangsúlyozta, hogy a felperes megfelelő tartalmú és megfelelő időpontban megszerzett továbbképzési igazolások alapján, akár a törlést követően azonnal kérhette volna nyilvántartásba történő felvételét. Az alperes törlő határozata - amennyiben az érintett személy ténylegesen elvégzi a továbbképzést - nem bír hátrányos jogkövetkezménnyel.

- [7] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a bejelentésre nyitva álló 30 napos határidőn belül összesen 101 kreditpontot igazolt, nem lehet a terhére értékelni, hogy az alperes iktatási rendszere alapján nem állapítható meg a benyújtott igazolások darabszáma. Miután a Rendelet által előírt feltételeknek megfelelt, így az alperes részéről az engedély visszavonása továbbra is jogsértőnek minősül.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [9] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.
- [10] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt a Rendelet 6.§-a alapján arra, hogy a továbbképzésre kötelezett adótanácsadóknak kettős kötelezettségük van, egyrészt a továbbképzés határidőben történő elvégzése, másrészt az erről szóló igazolások határidőben történő csatolása. Amennyiben az egyik feltétel nem teljesül, az alperes köteles az adótanácsadót a nyilvántartásból törölni [Rendelet 8.§ (1) bekezdés

b) pontja]. Az elsőfokú bíróság azonban éppen arra nem fordított figyelmet, hogy mindkét feltételnek teljesülnie kell mégpedig a jogszabály előírása szerinti határidőben. A Kúria - egyezően az elsőfokú bírósággal - megállapította, hogy a felperes az alpereshez valóban benyújtotta az általa megszerzett kreditpontokra vonatkozó igazolásokat. A benyújtott igazolások között azonban volt két, azonos képzésre vonatkozó és azonos kiállítótól származó, ámde eltérő kreditpontot tartalmazó igazolás. A perben egyik fél sem vitatta, hogy a továbbképzés teljesítése független attól, hogy hány példányban állítja ki a továbbképző az igazolást, az csak egyszer jogosít kreditpontra. Ez történt a felperes esetében is, a két „azonos” igazolás közül a 8 kreditpontról szólót az alperes kizárta az értékelésből és megállapította, hogy a felperes 100 helyett csak 93 pontot igazolt. A bíróság ugyanakkor a felperesnek a keresetlevélhez csatolt további kreditpont megszerzésére vonatkozó igazolását elfogadta, holott figyelembe kellett volna vennie, hogy a kreditpontok igazolására csak nem határidőben kerülhet sor. A bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperesi ügykezelés támaszthat a biztonság tekintetében kétségeket, de a konkrét ügyben ebből indokolatlanul vonta le felperesi teljesítésre vonatkozó következtetéseit. A felperes azzal, hogy a keresetleveléhez csatolta az - iratok között addig nem szereplő - igazolást csak azt támasztotta alá, hogy a továbbképzést határidőben teljesítette, azaz megfelelt az első feltételnek. A bíróság ezt, mint a perben igazolt tényt elfogadhatta. Ugyanakkor egyetért a Kúria azzal, hogy a felperes a bírósági eljárás során egyetlen egyszer sem kísérelte meg igazolni azt, hogy valamennyi szükséges iratot határidőben benyújtotta az alpereshez, illetőleg azt még csak nem is valószínűsítette. A határidőben való teljesítés (iratbenyújtás) hiánya tehát megvalósult, a felperes a második feltételt nem teljesítette.

- [11] A Kúria egyetért azzal is, hogy miután a nyilatkozat és a teljesített kreditpontokat tanúsító igazolások nem külön-külön kerültek beiktatásra, hanem egy iktatószám alatt a mellékletek darabszámának feltüntetése nélkül, így kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a felperes ténylegesen hány igazolást küldött meg. A felperes azonban folyamatosan 101 kreditpont igazolását állította, de nem oldotta fel a darabszám/kreditpont közötti ellentmondást. Tény, hogy az alperes által vizsgált igazolások kreditpont összege - beszámítva a duplikát igazolást - 101 pont volt, éppen annyi, mint amennyit a felperes állított. Ez azonban nem az ő állítását, hanem az alperes állítását valószínűsíti.
- [12] A bíróság ennek folytán tévedett akkor, amikor a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok mellőzésével hozta meg határozatát, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által becsatolt iratanyag teljesítését az alperesi oldalnak kell igazolnia. Az eljárásban a bíróság azzal, hogy az alperest a saját iratkezelésével kapcsolatosan kötelezte nyilatkozattételre, tulajdonképpen nemleges bizonyításra kötelezte, azt kellett volna

az alperesnek alátámasztania, hogy a felperes nem nyújtotta be a továbbképzés igazolásához szükséges iratokat. A Rendeletben meghatározott szabály szerint a továbbképzés elvégzésére vonatkozó bizonyítékokat a továbbképzésre kötelezettnek a továbbképzési időszak végét követő 30 napon belül csatolnia kell. A felperes azonban igazoltan nem csatolta a 100, illetve a 101 kreditpontra vonatkozó igazolásokat, mert a 8 kreditpontos igazolás nem volt értékelhető. Az a tény, hogy a felperes a keresetleveléhez egy újabb igazolást csatolt, nem vehető figyelembe, tekintettel arra, hogy a felperes a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglalt előírásokkal ellentétben nem is valószínűsítette, hogy a keresetleveléhez mellékelte igazolást már határidőben az alpereshez is benyújtotta. Miután a jogszabály előírásai szerint a képzésnek határidőben kell megtörténnie, de az igazolást is be kellett volna nyújtania a jogszabály által előírt határidőben, a Kúria nem látta igazoltnak a kettős feltétel teljesülését, mely kizárja a felperesi kérelem teljesítését.

- [13] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes megalapozatlan keresetét elutasította a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

Záró rész

- [14] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [15] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [16] Az alperest az elsőfokú eljárásban nem jogi képviselő képviselte, így részéről felszámítható elsőfokú perköltség nem keletkezett [Pp. 75.§ (2) bekezdése], ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [17] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a kereseti, illetőleg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. április 4.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró